

[Mimi Jakobsen]

anden måde ikke vil være i stand til at klare det. Jeg ved ikke, hvad det er for en samfundsøkonomisk interesse, der kan ligge i det.

Vi erkender gerne, at vi har et betalingsbalanceproblem, det er efter CD's mening det vigtigste, men lad være med at fortælle, at det er folkepensionisternes vilde overforbrug, der skaber betalingsbalanceproblemet. Lad være med at fortælle, at det er den gennemsnitsarbejdsløse, der er gået en tredjedel ned i indtægt, der nu kaster vildt om sig i sit privatforbrug, for det er det ikke. Det er det ikke! Vi mener, det er en dårlig timing, og vi mener i øvrigt, det er en reelt dårlig idé at gå ind i dette nu.

Folkepensionen er et punkt, der kommer senere på dagsordenen, men da den er nævnt i bemærkningerne til dette forslag, vil jeg tillade mig kort at sige, at der er mange problemer knyttet til folkepensionen, men efter CD's opfattelse er det største problem ikke, at den er for høj.

Vi er udmærket klar over, at det i 7, 8, 9 år har været sådan, at folkepensionisterne har haft en bedre udvikling i deres realindtægt – det troede mange af dem ganske vist ikke på, det fik man i hvert fald sjældent breve om som socialminister, det tror jeg den nuværende socialminister kan bekræfte – men sådan har det været. Vi må bare sige, at det har vi egentlig været ganske godt tilfreds med, og dér holder argumentationen, at de passives indtægter konkurrerer med lønnen på arbejdsmarkedet, i hvert fald slet ikke. Man kan diskutere det for kontanthjælpens og dagpengenes vedkommende. Vi føler i CD egentlig, at vi har medvirket til at bringe disse ting op på et niveau, hvor der er et tilpas socialt sikkerhedsnet på den ene side og så meget balance på den anden side, at man ikke er til grin, når man går på arbejde. Men man kan da ikke begynde at sammenligne med folkepensionen!

Jeg tror ikke en døjt på, at de kassedamer, der har indgået overenskomst – hvor vi vel alle sammen kunne tænke: Nå, var dét, hvad de fik ud af det – synes, at folkepensionisterne af alle skulle have mindre, fordi der er indgået den overenskomst. Nej, for det er deres forældre, de snakker om! Derfor holder den argumentation ikke. Det har ikke en pind at gøre med de overenskomster.

Jeg vil håbe, at regeringen vil prøve at få løst nogle af de reelle problemer på hele folkepensions- og pensionsområdet, bl.a. at man fortsat

skal søge om varmemhjælp, medicinhjælp, boligydelse osv., ved i stedet at overveje en langsigtet overgang til en bruttopension – selvfølgelig tager det år, og selvfølgelig er det svært – så man undgik disse millimeterretfærdighedsydelser, hele det enorme bureaukrati og den i og for sig fuldstændig uforståelige lovgivning, som jeg selv føler mig delvis ansvarlig for. Hvis det var sådan nogle visioner, der lå i det, så var CD til at få i tale om folkepensionen, men ikke om bare at fjerne reguleringer og så tro, at man så har fjernet et problem; man har nok skabt yderligere problemer. Jeg siger dette i forlængelse af, at vi nu har set flere anslag fra regeringens side mod – nej, jeg skal ikke blande mig i den aftale med Socialdemokratiet, men det samme gjaldt nu for så vidt samspilsløsningen, som et stort, bredt flertal var gået ind for, og som vi var enige om skulle strække sig over 4-5 år. Et halvt år efter kommer regeringen og foreslår, at vi ændrer i den. Det gjaldt hjemmehjælpen, som det nu er gået, som det er gået; det kan man diskutere visdommen i. Der skal hele tiden pilles ved ting, som man har været enige om, og som var sat ind i en stor sammenhæng.

Derfor vil jeg opfordre regeringen til i stedet for at komme med disse småhug og småhak og irritationsmomenter, som man jo også godt ved man ikke får flertal for – det gælder i hvert fald folkepensionen, hvor regeringen har kunnet vide det på forhånd – at prøve at tænke lidt langt og sige: Hvor er den folkepension henne om 7 eller 10 år? For det er faktisk det, der er interessant, og så er det muligt, at man kunne få et bedre system ud af det.

Til sidst, da tiden er udløbet: Vi imødeser de drøftelser hele sommeren igennem, der skal i gang nu. Vi synes ikke, dette udspil har medvirket til, at det er blevet voldsomt nemmere. Det ser jo også ud, som om vi bare siger: Nå, jamen så blev det ikke til noget alligevel. Så bliver det heller ikke til noget alligevel. Og jeg synes, det er et problem, at man uden for dette hus må opleve den ene ting efter den anden, der så heller ikke bliver til noget alligevel, fordi man ikke i tide har fået snakket sammen med nogle partier. Og det kan ikke nytte noget, at hr. Skrum-sager Skau bare vil fremstille det, som om der her ud over regeringspartierne sidder en række ansvarsløse tåber, som ikke forstår noget som helst.